

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ยินยอมและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ ของชาวเขาเผ่าเบ้าทึ้ง 2 โครงการที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเผชาบ เกษตรกรโครงการพัฒนาเขตพื้นที่สูงสุก-อสเตรเลีย อายุเฉลี่ย 36 ปี ส่วนมากไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือไทยได้ สมาร์ตโฟนครัวเรือนเฉลี่ย 7 คน และเป็นแรงงานด้านการเกษตรได้เฉลี่ย 2 คน การันตีค่าсанาร้อยละ 80.95 น้ำถือผี พื้นที่ทำการเกษตรของครัวเรือนเฉลี่ย 19 ไร่ มีพื้นที่ทำการไร่หมุนเวียนเฉลี่ย 11 ไร่ พื้นที่ปลูกกาแฟเฉลี่ย 1.68 ไร่ และพื้นที่ปลูกกาแฟที่ได้ผลผลิตแล้วเฉลี่ย 0.79 ไร่ ระยะเวลาเดินทางจากบ้านถึงแม่ลงปลูกกาแฟเฉลี่ย 15 นาที ประสบการณ์ในการปลูกกาแฟเฉลี่ย 4 ปี ผู้แนะนำให้ปลูกกาแฟ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่จากโครงการพัฒนาเขตพื้นที่สูงสุก-อสเตรเลีย การตัดสินใจปลูกกาแฟส่วนใหญ่เห็นว่ากาแฟเป็นพืชที่ปลูกและคุ้มครองง่าย เกษตรกรส่วนใหญ่ร้อยละ 78.57 ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการผลิตกาแฟในรอบมิถุนายนมา ความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปลูกกาแฟส่วนใหญ่ต้องการความรู้ด้าน การตัดแต่งกิ่งกาแฟ การใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูกาแฟและวิธีการใส่น้ำปุ๋ย เกษตรกรชาวเขาที่ปลูกกาแฟส่วนใหญ่มีการคิดค้นแหล่งรายได้ เช่นการทำ副業 เช่นการทำอาหาร ขายของชำ ฯลฯ และเพื่อนบ้าน

ส่วนเกษตรกรโครงการพัฒนาที่สูงสุก-นอร์เวย์ อายุเฉลี่ย 35 ปี เกษตรกรส่วนใหญ่อ่านและเขียนหนังสือไทยไม่ได้ มีสมาร์ตโฟนครัวเรือนเฉลี่ย 7 คน และเป็นแรงงานเกษตรเฉลี่ย 3 คน การันตีค่าсанาร้อยละ 60.00 น้ำถือผี มีพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 15 ไร่ พื้นที่ทำการไร่หมุนเวียน 8 ไร่ พื้นที่ปลูกกาแฟเฉลี่ย 6.14 ไร่ ส่วนกาแฟที่ได้ผลผลิตแล้วเฉลี่ย 5.50 ไร่ ใช้ระยะเวลาเดินทางจากบ้านถึงแม่ลงปลูกกาแฟเฉลี่ย 20 นาที มีประสบการณ์ในการปลูกกาแฟเฉลี่ย 7 ปี ผู้แนะนำให้ปลูกกาแฟส่วนใหญ่

ร้อยละ 76.66 เป็นเจ้าหน้าที่โครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ การตัดสินใจปลูกกาแฟ เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกกาแฟตามเพื่อนบ้าน เกษตรกรร้อยละ 52.22 มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตกาแฟในรอบปีที่ผ่านมา การฝึกอบรมของทั้ง 2 โครงการมีเพียง 1 ครั้งต่อปีเท่านั้น ความรู้ที่ต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับการปลูกกาแฟส่วนใหญ่ต้องการความรู้ด้าน การตัดแต่งกิ่งกาแฟ การใช้สารเคมีป้องกันศัตรุกาแฟ เกษตรกรที่ปลูกกาแฟมีการติดต่อแหล่งความรู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับการปลูกกาแฟได้แก่ เจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ และเพื่อนบ้าน

2. ผลกระทบจากการส่งเสริมการปลูกและผลิตกาแฟแต่ละโครงการ วิเคราะห์เบริ่งเทียบผลที่เกษตรกรได้รับจากการส่งเสริมของโครงการพัฒนาที่สูงที่แตกต่างกันมากจากว่าผลผลิต รายได้และการยอมรับของเกษตรกรชาวเขาเผ่าเย้าแต่ละโครงการมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนทั้งนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมทั้ง 2 โครงการไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

3. แนวทางของชาวเขาเผ่าเย้าในการปลูกและผลิตกาแฟร่วมก้าวของโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย เริ่งตามลำดับความสำคัญได้แก่ ราคาผลผลิตไม่ดี บุญมีราคานา โรคกาแฟ ขาดเงินสนับสนุน ไม่มีคลาครองรับ ปัญหาด้านแรงงาน แมลงศัตรุกาแฟ ขาดความน่าสนใจถูกกลั่นที่จำเป็น วัชพืชในแปลงกาแฟ การปลูกกาแฟมากต่อการปฏิบัติตาม ขาดน้ำในฤดูแล้ง และสัตว์เลี้ยงเข้าคุยกับกาแฟ ส่วนแนวทางของเกษตรกรชาวเขาเผ่าเย้าโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ เริ่งตามลำดับความสำคัญได้แก่ บุญมีราคานา โรคกาแฟ แมลงศัตรุกาแฟ ขาดเงินสนับสนุน ขาดน้ำในฤดูแล้ง วัชพืช ไม่มีคลาครองรับ แรงงาน สัตว์เลี้ยงเข้าคุยกับกาแฟ การปลูกกาแฟมากต่อการปฏิบัติตาม ขาดความน่าสนใจถูกกลั่นที่จำเป็น

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved
ฉบับรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความแตกต่างกันระหว่างปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และปัจจัยด้านอื่น ๆ ของชาวเขา ผลกระทบจากการส่งเสริมการปลูกและผลิตกาแฟของโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย และโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์

วิเคราะห์เบริญ เป็นผลที่เกษตรกรได้รับจากกลุ่มวิธีการส่งเสริมของโครงการพัฒนาที่สูงที่แตกต่างกัน ตลอดจนมีแนวทางของชาวเขาผู้เชี่ยวชาญในการปลูกและผลิตกาแฟอย่างมีประสิทธิภาพ

1. ความแตกต่างของผลผลิตและรายได้ในการปลูกและผลิตกาแฟอย่างมีประสิทธิภาพ

ของเกษตรกรชาวเขาผู้เชี่ยวชาญ 2 โครงการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะเห็นได้ว่า โครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ มีผลผลิตและรายได้ในการผลิตกาแฟมากกว่าโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย เกิดจากปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่

1.1 ระดับการศึกษาของเกษตรกรมีความแตกต่างกัน จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ มีระดับการศึกษาระดับอุดมและเขียนหนังสือไทยได้มากกว่า เนื่องจากมีสถานศึกษาบริการในเขตที่สูง 2 หมู่บ้าน คือหมู่บ้านแม่ส้าน และหมู่บ้านผาแคน ซึ่งไม่ห่างไกลกันทำให้โอกาสที่เกษตรกรจะได้รับการศึกษามีมากกว่า ส่วนโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย เนื่องจากไม่ห่างไกลกัน การเดินทางมาศึกษาหาความรู้จึงมีน้อย เกษตรกรส่วนมากจึงไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือไทยได้ มีผลทำให้การรับเราความรู้ใหม่ไม่ใช้ค่อนข้างน้อย และเป็นไปอย่างช้า

1.2 ขนาดที่นี่ปลูกกาแฟที่แตกต่างกันทำให้ผลผลิตและรายได้แตกต่างกัน จะเห็นได้จากโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย มีที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 19 ไร่ ใช้เป็นที่ที่มีน้ำเรียนเฉลี่ย 11 ไร่ มีที่ปลูกกาแฟเฉลี่ย 1.68 ไร่ ส่วนโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ มีที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 15 ไร่ ใช้เป็นที่ที่มีน้ำเรียนเฉลี่ย 8 ไร่ แต่มีที่ปลูกกาแฟเฉลี่ยถึง 6.14 ไร่ ซึ่งการจัดการในเรื่องการใช้ที่ที่หลากหลาย โดยเฉพาะโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลียได้ผลิตพืชเศรษฐกิจ ได้แก่ กากกาแฟ มะเขือเทศ ซึ่ง ถ้าแคน ถั่วลันเตา มีการใช้ที่ที่ไม่มากนักในการผลิตพืชแต่ละชนิด จึงทำให้ผลผลิตและรายได้จากการผลิตกาแฟมีความแตกต่างกัน

1.3 ด้านประสบการณ์การปลูกกาแฟของเกษตรกรทั้ง 2 โครงการ มีความแตกต่างกันล่าวคือ โครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย มีประสบการณ์การปลูกกาแฟเฉลี่ย 4 ปี ส่วนโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ เฉลี่ย 7 ปี มีผลทำให้การตัดสินใจในการคุ้มครองกาแฟ เช่น พัฒนาป้องกันกำจัดศัตรูกากกาแฟ การใช้น้ำ การกำจัดวัชพืช การตัดแต่งกิ่ง และการทำสารกาแฟ เกษตรกรที่มีประสบการณ์มากกว่าบ่อมภูมิคุ้มได้

มีประสิทธิภาพกว่า จึงมีผลทำให้ผลผลิตและรายได้แตกต่างกัน เนื่องจากมีการนำเงินที่ได้จากการหักภาษี คือ หักภาษีแม่ส้าน-พาแคนงของโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” เป็นหัวใจเดิมของโครงการ “ไทย-สหประชาชาติ” ซึ่งผ่านการพัฒนาและส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกกาแฟมาก่อนแล้ว จึงทำให้บริษัทผลผลิตและรายได้มีมากกว่า

1.4 ค้านการรับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปลูกกาแฟที่เช่นเดียวกันจะเห็นได้ว่าโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” เกษตรกรเคยเข้ารับการฝึกอบรมมากกว่าโครงการพัฒนาเขตที่สูง “ไทย-อสเตรเลีย” มีผลทำให้เกษตรกรนำความรู้ไปปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตให้ดีขึ้นผลผลิตและรายได้จึงดีกว่า

2. การเบริบบ์เพิ่มนักศึกษาของเกษตรกรที่มีต้องงานส่งเสริมการปลูกกาแฟของโครงการพัฒนาเขตที่สูง “ไทย-อสเตรเลีย” และโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าทั้งนักศึกษาของเกษตรกรโดยภาพรวมแล้วไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนักศึกษาที่มีความแตกต่างกันได้แก่ การนำความรู้วิชาการปลูกกาแฟที่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมมาสอนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ โดยโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” เห็นว่าได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากและยังเห็นว่าเมื่อปลูกกาแฟไปแล้ว กาแฟให้ผลตอบแทนโดยรายได้ช่วยเหลือครอบครัวได้มาก เช่นกัน โดยคุณจากรายได้เฉลี่ยของโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” ถึง 17,333 บาท แต่โครงการพัฒนาเขตที่สูง “ไทย-อสเตรเลีย” รายได้เฉลี่ยเพียง 2,206 บาท และเกษตรกรโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” ยังมีการลงทุนด้านปัจจัยการผลิต เช่น บุบบ บานปราบศัตรูกาแฟ แรงงาน มากกว่าโครงการพัฒนาเขตที่สูง “ไทย-อสเตรเลีย” เพียง 2 ชนิด คือ กาแฟและถั่วแดง ทำให้เกษตรกรมีความรู้ ความชำนาญ ตลอดจนมีประสบการณ์ในการผลิตกาแฟมาก และเห็นว่าผลิตกาแฟแล้วคุ้มค่าต่อการลงทุน

3. การเบริบบ์เพิ่มการมีส่วนร่วมในห้องต้อนการคำเนินงานส่งเสริมของโครงการพัฒนาเขตที่สูง “ไทย-อสเตรเลีย” และโครงการพัฒนาที่สูง “ไทย-นอร์เวย์” จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยภาพรวมปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ การมีส่วนร่วมในการคำเนินงานส่งเสริมที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ การประเมินผลกิจกรรมส่งเสริม

การปลูกกาแฟ การได้เข้าร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็น ความเห็นทางส่วนบุคคลและ การดำเนินงานส่งเสริมในปัจจุบัน

การเข้าร่วมเป็นสมาชิกยื่นได้รับผลประโยชน์จากการ และการ
เข้าร่วมในกิจกรรมโครงการส่งเสริมการปลูกกาแฟ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อเพื่อน
บ้าน โดยโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย เปิดโอกาสให้เกษตรกรได้เข้ามามี
ส่วนร่วมในกิจกรรมส่งเสริมนากกว่าโครงการพัฒนาที่สูงไทย-norwe ซึ่งจะเห็นได้จากการ
กำหนดวิธีการปฏิบัติงาน มีการเก็บและนับที่ก้อนมูลทุกเดือน เมื่อเก็บปุ๋ยหากินไว้ใช้น้ำ()
การเก็บไข่หันที่ การค้นหาปุ๋ยหากินที่เก็บขึ้น ใช้วิธีการสำมะโนปุ๋ยหา ส่งเสริมให้เกษตรกรคิด
เป็นทำเป็น รู้จักสาเหตุของปุ๋ยหา แนวทางในการแก้ไขปุ๋ยหา ซึ่งลักษณะการสำมะโนปุ๋ยหา
เป็นการร่วมทำงานแบบกลุ่ม ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ที่ส่งเสริม
ปลูกกาแฟเป็นพืชที่เริ่งส่งเสริมใหม่ มีปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ตลอดจนเทคโนโลยีการผลิต
เข้าไปส่งเสริมในระยะเริ่มแรก ทำให้เกษตรกรเข้าร่วมเป็นสมาชิกมาก เพราะเป็นพืชที่
ใหม่มีผลตอบแทนดีและบังได้รับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตในระยะเริ่มต้นอีกด้วย ส่วนการ
เข้าร่วมประชุมและแสดงความคิดเห็นโครงการพัฒนาเขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย เนื่องจาก
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมปลูกกาแฟเป็นลูกจ้างโครงการฯ มีการปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ 25 วันต่อ
เดือน ทำให้มีความรู้จักคุ้นเคยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน แม่บ้านมีการประชุม
เกษตรกรจึงเข้าร่วมและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นของตน องได้มาก

4. การยอมรับงานส่งเสริมของชาวเขาเพื่อเย้าตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่
ในการปลูกกาแฟหรือรับน้ำ ก้า จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าเกษตรกรในโครงการพัฒนา
เขตที่สูงไทย-อสเตรเลีย ส่วนใหญ่มีการยอมรับในการเตรียมหลุมปลูกกาแฟ ตามคำ
แนะนำคือ $50 \times 50 \times 50$ ซม. สาเหตุที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ เพราะมีความ
เชื่อถือในตัวเจ้าหน้าที่ และเห็นเพื่อนบ้านปฏิบัติแล้วดี ส่วนเกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติตามคำ
แนะนำ เพราะไม่มีแรงงานเพียงพอในการเตรียมหลุม ไม่มีเงินทุนที่จะจ้างแรงงาน ไม่มี
เวลาที่จะชุ่มตามคำแนะนำและไม่คิดที่จะปฏิบัติตาม เพราะกาแฟราคาถูก

การยอมรับการใช้ปุ๋ยคอกของกันทลุกตามกำหนดน้ำส่วนใหญ่ร้อยละ 76.19

ปฏิบัติตาม เพราะเห็นว่า การปลูกพืชทุกชนิดถ้าไม่ได้ใช้ปุ๋ยคอกจะทำให้ได้ผลผลิตดี คิดว่าปุ๋ยคอกเป็นปุ๋ยที่ดีก้าแฟฟ เจริญงอกงามดี และบังทามให้โครงสร้างของต้นตี้ดี ไม่ต้องเสื่นเปลืองมาก เมื่อんกการใช้ปุ๋ยเคมี เกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติตามกำหนดน้ำเพาะปลูกเห็นว่าไม่มีปุ๋ยคอกที่จะใช้ ไม่มีเงินซื้อปุ๋ยคอก

เกษตรกรยอมรับการปฏิบัติในการปลูกกาแฟโดยใช้จำนวนต้นต่อไร่ตามกำหนดน้ำ โดยใช้จำนวนต้น 300-400 ต้นต่อไร่ เพราะเห็นว่าประสบผลที่ผ่านมาในความเหมาะสมและได้ผลดี และบังมีความเชื่อในตัวเจ้าหน้าที่โดยเห็นว่าคงดีกว่าปลูกไม่เรื่อย ๆ เกษตรกรหลายรายปฏิบัติตามเพื่อนบ้านโดยเห็นว่าทรงฟุ่มของกาแฟเหมาะสมกับจำนวนต้น ส่วนเกษตรกรที่ไม่ยอมปฏิบัติตามกำหนดน้ำเพาะปลูกเห็นว่าไม่ได้รับการสนับสนุนบังจับในการปลูกกาแฟ

เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการก่อจั่วชี้ฟืช 2.5 ครั้งต่อปี ตามกำหนดน้ำของเจ้าหน้าที่ เพราะเห็นว่าปุ๋ยฟืชจะได้รักษาดีต้องก่อจั่วชี้ฟืช ไม่ยากให้วัชพืชแบ่งปุ๋ยกาแฟ ก่อจั่วชี้ฟืชแล้วทำให้กาแฟเจริญเติบโตดี และอย่างให้ต้นกาแฟได้ผลผลิตเร็ว ๆ เกษตรกรที่ไม่ก่อจั่วชี้ฟืชตามกำหนดน้ำเพาะปลูกไม่มีเวลาทำการก่อจั่วชี้ฟืชต้องทำงานหลายอย่าง ใช้แรงงานมากไม่คุ้นกับการลงทุนและกาแฟบังราคาถูก จึงทำให้ขาดแคลนจุใจที่จะปฏิบัติและรักษา

เกษตรกรมีการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์บำรุงรักษากันกล้ากาแฟ 3 ครั้งต่อปี โดยใส่ต้นผัน กลางผัน และปลายผัน เพราะเห็นว่าปุ๋ยกาแฟแล้วถ้าไม่ได้ผลผลิต ก้าแฟบังมีความต้องการปุ๋ยมากขนาดติดผล ถ้าใส่ปุ๋ยอินทรีย์บ่ำเว้ดယผลกาแฟ จะไม่ได้เต็มที่และต้นจะหอกรรณ เชื่อคำแนะนำของเจ้าหน้าที่และสั่งเกตเพื่อนบ้านว่าใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ในแปลงกาแฟแล้ว ต้นกาแฟจะมีการเจริญเติบโตดีให้ผลผลิตมาก ส่วนเกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติตาม เพราะไม่มีเงินทุนซื้อปุ๋ยและเห็นว่าราคากาแฟถูกใจปุ๋ยตามกำหนดน้ำไม่คุ้มค่า

เกษตรกรส่วนใหญ่ทำการปลูกกาแฟโดยใช้พันธุ์ที่ด้านแทนโรคสนิม เช่น พันธุ์คิมอร์ เพราะเห็นเพื่อนบ้านปลูกแล้ว ไม่เป็นโรคให้ผลผลิตดีกว่าพันธุ์เก่า ลดต้นทุนด้านการป้องกันกำจัดโรคคล่อง ส่วนเกษตรกรที่ไม่ใช้พันธุ์คิมอร์แทนโรคสนิม เพราะเห็นว่ากาแฟราคานี้ดี ไม่ยากปลูกใหม่ ต้องการรักษาแปลงกาแฟเก่าไว้เท่านั้น

การยอมรับด้านการคุณโภณต้นกาแฟในช่วงปลายฤดูฝน เกษตรกรมีการปฏิบัติความค่านะน้ำโดยเห็นว่าการคุณโภณต้นกาแฟสามารถรักษาความชื้นในดินได้ และต้นกาแฟยังมีการเจริญเติบโตได้ดีในช่วงฤดูแล้ง เมื่อคุณโภณต้นกาแฟแล้วทำให้กล้ามโภณต้นไม่เจริญเติบโต แต่น้ำและอาหารต้นกาแฟ ส่วนเกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติความเพาะไม่เวลาก็ไม่ปลูกและอยู่ใกล้แหล่งปลูกกาแฟ การคุณโภณสีน้ำเงินเปลืองแรงงานมาก และราคากาแฟถูกไม่คุ้มกับการลงทุน

เกษตรกรส่วนใหญ่ ยอมรับด้านความค่านะน้ำในการเก็บผลกาแฟ ทำเฉพาะผลที่สุกเท่านั้น และครั้งสุดท้ายเก็บผลกาแฟออกจากต้นให้หมด แล้วนำไปทำสำรากกาแฟแบบวิธีแห้ง โดยเห็นว่าได้สารกาแฟที่มีคุณภาพดีขึ้นได้ราคาดี เกษตรกรส่วนใหญ่ปฏิบัติความค่านะน้ำในการเก็บสารกาแฟในรูปแบบห่อลำ และผลกาแฟแห้งจะมีสีเมื่อทราบเวลาที่จะจาง่ายเท่านั้น เพราะสามารถเก็บสารกาแฟไว้ได้นาน โดยกาแฟสุกจะเสียคุณภาพน้อย ถ้าเก็บไว้ในรูปสารกาแฟจะเปลี่ยนสีเป็นสีอ่อนทำให้หายไม่ได้ราคา

ส่วนเกษตรกรโครงการพัฒนาที่สูงไทย-นอร์เวย์ จากการวิเคราะห์ด้านการยอมรับงานส่งเสริมด้านความค่านะน้ำของเจ้าหน้าที่ในการปลูกกาแฟราบภัยของชาวเขาเผ่าเย้า พบว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับในการเตรียมหลุมปลูกกาแฟตามความค่านะน้ำ คือ $50 \times 50 \times 50$ ซม. โดยเห็นว่าปฏิบัติความแล้วกาแฟให้ผลผลิตสูง ต้นกาแฟมีอายุยืนไม่ตายง่าย ต้นกาแฟสามารถตั้งตัวอยู่รอดได้เร็วคึกคักหลุมเล็ก ๆ ส่วนเกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติความค่านะน้ำ เพราะมีพื้นที่ปลูกกาแฟไม่อื้ออำนวยต่อการขุดหลุมปลูก เนื่องจากมีก้อนหินมาก และไม่มีเวลาพอที่จะเตรียมหลุมตามขนาดที่แนะนำ

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าปลูกกาแฟไม่อื้ออำนวยต่อการขุดหลุมปลูก เนื่องจากน้ำคอกมากพอ เกษตรกรปลูกกาแฟตามความค่านะน้ำโดยใช้จำนวนต้น $300-400$ ต้น/ไร่ เพราะเห็นว่ามีความสะดวกในการดูแลรักษาและเก็บเกี่ยวผลผลิตกาแฟ ปลูกแล้วเป็นแกร่งเป็นแนวคิด ระบบของต้นกาแฟไม่ต้องและถีกันไป เกษตรกรที่ไม่ปฏิบัติความเพาะเห็นว่า เชือรับปลูกห่างเกินไป มีวัชพืชเกิดขึ้นมาก

เกษตรกรผู้ปลูกกาแฟส่วนใหญ่มีการกำจัดวัชพืชตามความค่านะน้ำ เพราะเห็นว่าวัชพืชไม่เป็นประโยชน์และอาหารต้นกาแฟ ทำให้ผลผลิตต่ำ ลดการระบาดของโรคและแมลง

คัตตุรุกษา วัชพืชล้านารถเจริญเดบโภ เร็วมากในช่วงฤดูฝน ถ้าไม่กำจัดวัชพืชตามกำหนดน้ำที่น้ำก็อาจตายได้

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ยอมรับการใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ ตามกำหนดน้ำโดยใส่ 3 ครั้งต่อปี เพราะเห็นว่าเพิ่มต้นทุนการผลิตให้มากขึ้นเป็นการลื้นเบื่อง ใส่เพียง 2 ครั้ง ก็อคตัน ผลกระทบหนักก็เพียงพอแล้ว

เกษตรกรรมการใช้หันธุ์ต้นงานโรคราษฎร์ เพราะเห็นว่ากาฬพันธุ์น้ำปลูกแล้วไม่เป็นโรคและช่วยลดต้นทุนในการผลิตลง ส่วนเกษตรกรที่ไม่ใช้หันธุ์ต้นงานโรค เพราะยังไม่ได้รับการสนับสนุนพันธุ์ที่มีความต้านทานโรค และการคุ้มครองจากต้นกล้ากาฬพันธุ์ต้นงานโรคไม่ต้องทำให้ต้นกล้าตายจึงไม่ได้ปลูกกาฬพันธุ์ที่แนะนำ

เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีการคุ้มครองต้นตามกำหนดน้ำของเจ้าหน้าที่ เพราะเห็นว่าอากาศค่อนดอยเป็นมีความชื้นมากพอ การคุ้มครองยากแก่การกระทำ เพราะไม่มีวัชพืชคุ้มครอง ไม่มีเวลาทำ ขาดความรู้ ความชำนาญในการทำ ส่วนเกษตรกรที่บ่อบริบด้วยความคุ้มครองเห็นว่าการคุ้มครองช่วยรักษาความชื้นในดินไว้ ไม่ให้ต้นกาฬพตายในฤดูแล้งหรือต้นกาฬไม่ก่อโรค

เกษตรกร บ่อบริบด้วยความคุ้มครองในวิธีการเก็บเกี่ยวผลผลิตโดยเห็นว่าสารกาฬที่ได้รับมีคุณภาพดี ขายได้ราคาดี และคัดเกรดกาฬง่าย เกษตรกรที่บ่อบริบด้วยความคุ้มครองขายผลกาฬสด จึงไม่มีการทำสารกาฬ เกษตรกรมีการเก็บกาฬในรูปกาฬ กะลาและผลกาฬแห้ง จะลึกกาฬเมื่อจะจำหน่ายผลผลิต สารกาฬเท่านั้น โดยเห็นว่าขายสารกาฬได้ราคาดีสีของสารกาฬไม่เปลี่ยนเป็นสีอื่นมากนัก สารกาฬไม่เสีย ถ้าสีกาฬแล้วบังไม่ใช่น้ำยาจะทำให้กาฬเสื่อม และขึ้นราได้ การเก็บความคุ้มครองทำให้เก็บกาฬไว้ได้นานสามารถซื้อขายได้ในช่วงราคาไม่ดี ส่วนเกษตรกรที่บ่อบริบด้วยความคุ้มครอง เพราะขายกาฬในรูปผลสดจึงไม่ได้เก็บกาฬไว้ตามกำหนดน้ำ

จากภาพรวมการเบรีบมีที่นับการยอมรับงานล่งเสริมความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ ในการปลูกกาฬมีก้าวของชาวเขาเผ่าเบ้า ทั้ง 2 โครงการ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า การยอมรับงานล่งเสริมความคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ในการปลูกกาฬ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เกษตรกรโครงการพื้นที่ที่

สูงไทร-อสเตรเลีย มีการยอมรับงานส่งเสริมความคืบหน้าของเจ้าหน้าที่มากกว่าโครงสร้างพัฒนาที่สูงไทร-นอร์เวย์

ดังนั้นลักษณะการทำงานที่เปิดโอกาสให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในงานส่งเสริมรู้จักคิดค้นปัญหาเอง โดยวิธีการสำมะโนเมือง (problem census) ทำให้รู้สึกเห็นด้วย และวิธีการที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่อไปในอนาคต เมื่อโครงสร้างสันสุดให้ความช่วยเหลือแล้ว เกษตรกรสามารถนำวิธีการหรือประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติได้ต่อไป โดยไม่ต้องฟังบุคคลอื่น และการทำให้เกษตรกรตัดสินใจโดยใช้ระบบการผลิตที่ชัดเจนนิดแล้ว แต่ตามด้วยการของเกษตรกร เป็นการลดความเสี่ยงในด้านการผลิต ได้แก่ โรค แมลง ศัตรุพืชให้น้อยลง ลดความเสี่ยงด้านการตลาด โดยไม่ผูกพันกับการผลิตที่ชนิดเดียว

ปัญหาของชาว夷าเพ่าเย้ายา โครงการพัฒนาเขตพื้นที่สูงไทร-อสเตรเลีย และโครงการพัฒนาที่สูงไทร-นอร์เวย์ ในการปลูกกาแฟรานีก้าพบว่าเกษตรกรประสบปัญหาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาราคาผลผลิตกาแฟ ราคางานน้ำยำผลผลิตกาแฟไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง ได้แก่ ภาวะการผลิตกาแฟในประเทศไทย ภาวะตลาดโลก ปริมาณตามต้องการใช้สารกาแฟในประเทศไทยฯ ฯลฯ ซึ่งปัจจุบันราคาผลผลิตกาแฟมีแนวโน้มลดค่อนลงเรื่อย ๆ ส่งผลให้เกษตรกรขาดแรงจูงใจในการคุ้มครองกาแฟ ปัจจุบันนี้บังไม่มีองค์กรหรือหน่วยงานใด ๆ ควบคุมการตลาดกาแฟรานีก้า ทำให้เกษตรกรต้องพึ่งพาตนเองในการจำหน่ายกาแฟมาก ผลตอบแทนที่ได้รับมักจะต่ำตามลักษณะธุรกิจ เกษตรกรขาดอาชญาในการต่อรองและการวางแผนการผลิตตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับการตลาดกาแฟบังมีน้อยมาก

2. ปัญหาปัจจัยการผลิตได้แก่ปัจจัยมีราคาแพง แม้ว่าชาว夷าเพ่าเย้ายาทั้ง 2 โครงการจะได้รับสนับสนุนจากการเกษตรของทุนหมุนเวียนการเกษตรของญี่ปุ่น แต่ปริมาณปัจจัยการผลิตที่ได้รับจากกองทุนมีจำกัด ส่วนที่ขาดเกษตรกรต้องจัดซื้อเอง ขาดตลาด ซึ่งมีราคาแพงเนื่องจากอยู่ห่างไกลและต่ำากในญี่ปุ่น ร้านขายญี่ปุ่นน้อย ไม่มีการแข่งขันทำให้ต้องซื้อค้าขายในราคาก็ได้กำไรเกินควรและเกษตรกรต้องเสียค่าขนส่งบุญไปยังญี่ปุ่นอีกด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลทำให้ปัจจัยมีราคาแพง

3. ปัญหาโรคและแมลงศัตรุกาแฟ เนื่องจากเกษตรกรปลูกกาแฟมาเป็นเวลานานกาแฟส่วนใหญ่เป็นพืชดื้อตั้งเดิม ไม่มีความต้านทานต่อโรคโดยเฉพาะโรคราษฎร์ ทำให้

เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อบานาพนึ่งกั้นและกำจัดศัตรูกาแฟ มีผลให้ต้นทุนการผลิตกาแฟเพิ่มขึ้น

4. ปัญหาขาดเงินสนับสนุน ระยะเริ่มแรกในการส่งเสริมการปลูกกาแฟโครงสร้างพื้นที่สูงไทย-อสเตรเลีย และโครงการพัฒนาพื้นที่สูงไทย-norwe มีระบบการส่งเสริมแบบใหม่เปล่า มีการผลิตคันกล้ากาแฟให้เกษตรกร ปั้บ บานปรานศัตรูพืช ฯลฯ จนกระทั่งกาแฟเริ่มให้ผลผลิต การสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ จะให้แนวมีเงื่อนไข โดยจะให้ในลักษณะการยืม และมีการชำระคืนเดือนเชือ จะจัดทำในรูปของกองทุนพัฒนาหมู่บ้าน โดยมีเกษตรกรและเจ้าหน้าที่เป็นคณะกรรมการบริหารกองทุน เมื่อเกษตรกรจะปลูกกาแฟต้องใช้สินเชือจากกองทุนของหมู่บ้าน ในระยะเริ่มแรกเกษตรกรต้องการปัจจัยการผลิตมาก โครงการฯ ให้การสนับสนุนไม่เพียงพอต้องจัดหาปัจจัยการผลิตบางส่วนจากภายนอกด้วยตนเองจึงทำให้ประสบปัญหานี้เมื่อเงินในการจัดซื้อปัจจัยการผลิตได้ และยังไม่ความเชื่อมั่น ระบบกองทุนหมุนเวียนการเกษตรของหมู่บ้าน ทำให้ชาวเขาคิดว่า เงินทุนในการผลิตกาแฟ เป็นปัญหาในการปลูกกาแฟ

5. ปัญหาการปลูกกาแฟแล้วไม่มีตลาดรองรับ ปัจจุบันเกษตรกรชาวเขาประสบปัญหาราคากาแฟตกต่ำ ถึงแม้ว่าหน่วยงานของรัฐจะเข้าช่วยเหลือแล้วก็ตาม แต่วิธีการรับซื้อยังมีทั้งหมดมาก แล้วราคาก็ไม่สูงมากนักชาวเขาจึงคิดว่าปลูกกาแฟแล้วขายไม่ได้หรือขายยากกว่าการปลูกอย่างอื่น ซึ่งมีตลาดที่กว้างกว่า

6. ปัญหาด้านแรงงานผลิตกาแฟในถิ่นกาลผลิต โดยเฉพาะการเก็บเกี่ยวผลผลิตกาแฟและการทำสารกาแฟต้องการใช้แรงงานจำนวนมาก จึงทำให้เกิดการยั่งแรงงานระหว่างการผลิตกาแฟกับการผลิตพืชอื่น บางครั้งเกษตรกรขายผลผลิตกาแฟในรูปผลสด มีพ่อค้านัดวันเก็บเพื่อซื้อ-ขาย และทนส่งผลสดกาแฟไปป้ายให้พ่อค้าในเมืองเกษตรกรต้องใช้แรงงานทั้งหมดคล่องเป็นในครอบครัวหรือแรงงานจ้าง เพื่อเก็บผลกาแฟให้แล้วเสร็จตามวัน เวลานัดหมาย ทำให้ผลผลิตพืชอย่างอื่นที่ปลูกเสียหาย เช่นอาจมีโรคและแมลงเข้าทำลายพืชที่ปลูก ในช่วงที่ไม่มีแรงงานไปพ่นยาป้องกัน

7. ปัญหาขาดคนงานนำในระยะเวลาที่จำเป็น การปลูกกาแฟบางครั้งต้องการคนงานนำจากเจ้าหน้าที่ ได้แก่การป้องกันกำจัดศัตรูกาแฟ การดูแลรักษาการทำสารกาแฟ การตัดแต่งกิ่ง ช่วงเวลาที่ต้องการความรู้แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำ ทำให้ต้นกาแฟ

เกิดความเสียหาย เนื่องจากไม่ได้ประเมินในภาคแยก ช้าว่าเจ้าไม่ว่าจะใช้อะไรนี่คือที่มีอยู่กันเพราะลักษณะการทำลายของแมลงมีหลายอย่าง และยาน่าแมลงมีหลายชนิดด้วยกัน ทำให้ตัดสินใจไม่ได้

8. น้ำழากด้านวัวพืชในแปลงกาแฟมีการเจริญเติบโตเร็ว และมีมากเกินไป ต้องเลี้ยงเงินและเวลาในการกำจัดวัวพืช โดยเฉพาะช่วงฤดูฝนที่สูง ซึ่งมีความบากบานหลายเดือน ทำให้ต้องปราบวัวพืชหลายครั้งในรอบปี

9. น้ำழากแปลงกาแฟขาดน้ำในฤดูแล้ง พื้นที่ปลูกกาแฟส่วนใหญ่ของชาวเขา เกือบทั้งหมด ในเมืองที่ให้น้ำและเป็นพื้นที่คืนที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ถ้าเป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ของศิลป์สูง และไกล์แหล่งน้ำเกษตรกรชาวเขาจะใช้ปลูกพืชอื่นเพื่อบริโภคและขายในช่วงฤดูแล้ง ต้นกาแฟต้องการน้ำเพื่อการอยู่รอดให้ช่วงปริมาณหนึ่ง ถ้าขาดน้ำต้นกาแฟจะตาย

10. สัตว์เลี้ยงเข้าไปกัดเจ็บต้นกาแฟ เกษตรกรชาวเขาหลายรายมีแปลงกาแฟอยู่บริเวณไกล์หมูบ้านถูกสัตว์เลี้ยงโดยเฉพาะหมูกัดเจ็บต้นกาแฟ ทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งปัจจุบันเกษตรกรไม่สามารถหาพื้นที่ใหม่หรือบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ได้อีกด้วย การที่จะหาพื้นที่ใหม่ในกระบวนการปลูกกาแฟจึงทำไม่ได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้

1. ศูนย์พัฒนาและส่งเสริมความท้าทายของชาวเขา ควรดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ฝึกอบรมเกี่ยวกับการปลูกและผลิตกาแฟของชาวเขา ความมีแผนงาน การฝึกอบรมประจำปีตามช่วงกิจกรรมการปลูกกาแฟและจัดฝึกอบรมตามคำขอร้องของเกษตรกร ที่ต้องการความรู้ในด้านนี้ ๆ

1.2 ฝึกภาคปฏิบัติด้านการส่งเสริมการปลูกกาแฟให้กับช่างจำนวนมาก เพื่อให้เกษตรกรได้รับความรู้และสามารถนำไปปฏิบัติได้ในพื้นที่ปลูกกาแฟของตนเอง

1.3 ควรจัดทำแปลงสาธิตในเขตที่มีสิ่งแวดล้อมที่เป็นตัวอย่างให้เกษตรกร

ปัญหัดาม

1.4 ติดตามผลการส่งเสริมโดยเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ งานส่งเสริมการปลูกกาแฟบ่างไกล็อค เมื่อเกษตรกรประสบสนมัญญาสามารถแก้ไขได้ทันท่วงที

1.5 ควรจัดตั้งกลุ่มผู้ผลิต คัดเลือกเฉพาะเกษตรกรที่มีความสามารถสูง และมีความต้องการที่จะปลูกกาแฟจริง ๆ เพื่อร่วมกลุ่มเป็นเกษตรกรเบ้าหมาย และมีการจัดทำเบียนผู้ปลูก

1.6 ควรจัดนิทรรศการพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเพื่อสร้างหรือส่งเสริมข้อมูลและกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานแบบที่สูง

1.7 ส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนให้เกษตรกรผู้ปลูกกาแฟโดยเฉพาะ

1.8 ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ให้มีการบริโภคในกลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟมากยิ่งขึ้น

2. ศูนย์วิจัยและพัฒนากาแฟบงที่สูง ควรดำเนินการในเรื่องค่อไปนี้

2.1 จัดให้มีการประชุม ฝึกอบรม และลั่นระฆัง เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ส่งเสริมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

2.2 พัฒนาเทคโนโลยีการปลูกและผลิตกาแฟนานีก้า

2.2.1 วิจัยเกี่ยวกับการใช้ปัจจัยการผลิตโดยใช้ต้นทุนต่ำ ในขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพด้วย

2.2.2 จัดทำเอกสารวิชาการเผยแพร่การปลูก และผลิตกาแฟ

อานีก้าที่เหมาะสมสมกับสภาพปัจจุบัน

2.2.3 ประสานงานด้านการตลาด เพื่อรับซื้อผลผลิตกาแฟที่ราคาไม่

แพงไม่ลดลงเรื่อย ๆ โดยจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานระหว่างศูนย์พัฒนาและส่งเสริมฯ ช่วยเหลือ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมการค้าภายใน รับซื้อผลผลิตจากเกษตรกรให้ได้ราคาสูงขึ้น มีการคิดค่าตอบแทนที่จะนำไปยังผลผลิต

สารกาแฟ